

ta Egiptusse. Kael Leikide ees, kes ta jures
seisid, et lggamees temma jurest piddi
wôljaminema; ja Josep jai üksi omma
Wendadeega Tappa. Siis hakkas ta nut-
ma sure Healega, nenda et teisid wâljasgi
sedda kuulsid; ja ütles neile Ebrea. Kee-
li: Minna ollen teie Wênd Josep; kas
mo Issa ellab töveste veel!

§. 296. Temma Wennad ei wolinud se
peâle Sannagi vastada; nende Hirsi
lõks nûud veel surmafs, kui nemmad sed-
da kuulsid, sest nende Pait tullt nûud keie
nende Mele, mis nemmad temmale ja
omma wanna Issa Kurvastusseks ollid
teirud (§. 243. 244.). Alga Josep kutsus
heid liggi, ja ütles: Ma ollen sesamma
Josep, sedda teie ãrramüsite; aga ãrao
sago nûud tele Meel pahhaefs issefestis,
ja ãrge mihastage teine teise peâle (§.
272.), et mind siis ãrramudi; sest se on
teie

tele Ego. Ühespidamisse pârrast sündi-
nud, ja Jummal on mind otse teie eli seie
lækitanud; sest kaks Alastad on Nâlg
olnud siin Maal, ja viis Alastad on veel
ees, et ep olle Rûndi egga Leikust. Ja teie
ei olle mind seie lækitanud, vaid Jummal
on minid laßnud teie eli seie sada, et ta
minno läbbi teilegti Wilja Suggu Ma
peâl üllejärtaks, ja teid Glus peaks ja
ärrapeâstaks.

§. 297. Ja nûud, juuße ja mlnge minno
Issa jure, ja râlige temiale, et nenda
ütleb temma Poeg Josep: Jummal on
mind keige Egiptusse. Kuningriki ille ni
hâsti fui Ballitsejaks pannud sepârrast
töötta minno jure tulla, et sa siin minno
liggi oled Roseni-Maal (se olli üks Eü¹
Egiptusse-Maa), mis nenda nimeta-
di); seil reed sa ellama keige omma Poeg-
gadeja Poja, Poegadega, ja so Puddo-
Lojus,